

✓ Вища кваліфікаційна комісія суддів України

Копія: Громадська рада доброчесності при ВККС України

Кандидата на посаду судді Касаційного
цивільного суду
Погрібного Сергія Олексійовича

ПОЯСНЕННЯ

з приводу висновків Громадської ради доброчесності, а також інших
документах суддівського досьє

Я, Погрібний Сергій Олексійович, зарахований на публічну службу до
Малиновського районного суду міста Одеси у зв'язку з призначенням на посаду
судді згідно з Указом Президента України від 4 серпня 2003 року.

Раніше на публічній службі не перебував, присяги державного службовця
не приймав, відповідні посади на державній службі – не обіймав.

Висновок Громадської ради доброчесності (надалі за тестом – Висновок)
містить недостовірні відомості, а також відомості з перекрученими
обставинами, що стало приводом для помилкових висновків про
недоброчесність мене як судді та кандидата на посаду судді Верховного Суду.

І. Недостовірність відомостей у Висновку з приводу майна.

За час перебування на посаді судді та публічній (державній) службі, що
збігається, мною придбавалося лише те майно та здійснювалися лише такі
витрати, що відповідали моїм доходам. Інше майно – отримано мною в дарунок
або безоплатно в порядку спадкування після смерті моїх батьків.

І. За часом набуття майна необхідно розрізняти майно, набуто мною до вступу на державну службу:

1.1. В порядку реалізації права громадянина України на
приватизацію займаної земельної ділянки мною набуто право власності
на – земельну ділянку площею 314 кв.м., що розташована в Білгород-
Дністровському районі Одеської області:

для садівництва. Державний акт на
право приватної власності на землю виданий 9 квітня 2002 року.

Акт встановлення в натурі меж земельної ділянки складено –
25.12.2011 року.

На підтвердження виникнення та існування цього права додається:
Державного акта на право приватної власності на землю, виданого громадянину України

Відповідно до чинного на момент видачі зазначеного Державного акта законодавства – кадастровий номер не надавався.

Це майно набуто мною у власність до вступу на державну службу.

1.2. На вказаній земельній ділянці моїми батьками та мною зведено дачний будинок. Право власності на це майно виникло як на новостворене нерухоме майно. Цей садовий будинок, площею 97,9 кв.м., розташований в смт Затока в Білгород-Дністровському районі Одеської області.

Підстава набуття права власності – свідоцтво про право власності на садовий будинок

Білгород-Дністровському МБТІ.

Право власності виникло з моменту державної реєстрації – 3.01.2002 року.

На підтвердження виникнення та існування цього права додається:
свідоцтво про право власності на садовий будинок

Це майно набуто мною у власність до вступу на державну службу.

2. За природою правової підстави набуття права власності на майно необхідно виділити те майно, що набуто в порядку спадкування **після смерті мого батька** -

В першу чергу, необхідно застерегти, що мій батько був академіком Національної академії правових наук України, доктором юридичних наук, професором, його останнім місцем роботи була посада головного вченого секретаря Національної академії правових наук України, він мав достатні доходи для набуття права власності на все те майно, що склало предмет спадщини.

При цьому, я є єдиним сином померлого, як спадкоємець за заповітом та законом отримав переважну частину спадщини, що залишена-ним після смерті. Зокрема, саме в порядку спадкування після смерті батька отримано більшу частину належного мені нині майна: дві земельні ділянки, трикімнатна квартира, легковий автомобіль, усі заощадження у виді грошових коштів з банківського рахунку в сумі більший за 129 000 доларів США, усі належні мисливські рушниці.

Спадщину між мною та іншим спадкоємцем батька розділено на підставі договору про поділ спадкового майна, укладеного

у м. Харкові між мною, С.О.Погрібним, та дружиною яка не є моєю матір'ю -

За цим договором та за заповітом батька мною набуто у власність в порядку спадкування таке майно:

2.1. Земельна ділянка, площею 800 кв.м., за кадастровим номером з призначенням – для індивідуального дачного будівництва, що знаходиться за адресою: Одеська область, Комінтернівський район, (за межами населеного пункту).

Підстава набуття у власність – свідоцтво про право на спадщину за законом – після смерті

Право власності виникло з моменту державної реєстрації – 20.06.2012 року.

На підтвердження виникнення та існування цього права додається в копіях: державний акт на право власності на земельну ділянку, свідоцтво про право на спадщину за законом

Догадчик 4

Майно мною у власність набуто безоплатно.

2.2. Земельна ділянка, площею 907 кв.м., за кадастровим номером з цільовим призначення – для індивідуального дачного будівництва, що знаходиться за адресою: Одеська область, Комінтернівський район, (за межами населеного пункту).

Підстава набуття у власність – свідоцтво про право на спадщину за законом – після смерті

Право власності виникло з моменту державної реєстрації

На підтвердження виникнення та існування цього права додається в копіях: державний акт на право власності на земельну ділянку, свідоцтво про право на спадщину за законом

Догадчик 5

Майно мною у власність набуто безоплатно.

2.3. Автомобіль марки та моделі VOLKSWAGEN TOUAREG, 2010 року випуску,

Отримано мною у порядку спадкування за законом – після смерті – згідно з договором про поділ спадкового майна, укладеним з іншим спадкоємцем

Право власності виникло з моменту державної реєстрації транспортного засобу на підставі свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу

На підтвердження виникнення та існування цього права додається в копіях: свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу

свідоцтво про право на спадщину. *Додаток 6*

Майно мною у власність набуто безоплатно.

2.4. Готівкові грошові кошти в сумі більшій за 129 000 доларів США, отримані у вигляді прав на спадщину у виді банківського вкладу, що було внесено до банківської установи за життя батька виключно за рахунок власних заощаджень.

На підтвердження виникнення та існування цього права додається в копіях: свідоцтво про право на спадщину за законом витяг про реєстрацію в спадковому реєстрі

Майно мною у власність набуто безоплатно. *Додаток 7*

2.5. Житлова квартира, площею 136,1 кв.м., розташована в м. Одесі

Підстава набуття у власність – свідоцтво про право на спадщину за заповітом – після смерті батька

Право власності виникло з моменту державної реєстрації

На підтвердження виникнення та існування цього права додається в копіях: свідоцтво про право на спадщину за заповітом

Майно мною у власність набуто безоплатно. *Додаток 8*

3. За природою правової підстави набуття права власності на майно необхідно виділити те майно, що набуто в порядку спадкування після смерті моєї матері

3.1. Автомобіль марки Subaru Tribeca, 2008 року випуску,

належав на праві власності моїй матері нині покійній, на підставі свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу

На підтвердження виникнення та існування цього права додається: свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу свідоцтво про народження Погрібного С.О.

Нині це майно увійшло до складу спадщини, що відкрилася після смерті моєї матері – що прийнята мною, втім, яку нині ще не оформлено. *Додаток 9.*

4. Також за правовою природою підстави набуття права власності на майно та безоплатним характером правовідносин необхідно виділити те майно, що набуто за договором дарування від мого батька

4.1. Земельна ділянка, площею 241 кв.м., розташована за адресою: м.Одеса, отримана за договором дарування, укладеним мною із своїм батьком

договір укладено Право
власності зареєстроване у відповідному державному реєстрі
саме з цього моменту в силу статті 125
Земельного кодексу України в мене виникло право власності на це майно. *Договір 10*

4.2. 3/100 частини дачних будівель, загальною площею 107,4 кв.м., розташовані на вказаній земельній ділянці, розташованій юридично за адресою: м. Одеса, фактично розташовані в м. Одесі, Зазначена частина дачних будівель отримано також за договором дарування, укладеним мною з батьком

Право власності зареєстроване у відповідному державному реєстрі
саме з цього моменту в силу статті 183
Цивільного кодексу України в мене виникло право власності на це майно. *Договір 11*

Зазначена ділянка отримана моїм батьком у власність в порядку приватизації займаної земельної ділянки, дачна будівля зведена ним шляхом реконструкції старої будівлі, право власності виникло в батька як на новостворене майно.

Під час оцінки цього майна – земельної ділянки з розташованим на ній будинком – допущено помилку у визначенні розташування та його вартості: зазначений садовий будинок фактично розташований за дійсною адресою: м.Одеса, ці обставини зазначено, зокрема, й в договорі дарування

Відповідно, наведені обставини призвели до невірної ідентифікації мого нерухомого майна, невірної оцінки його вартості, надмірного та необґрунтованого завищення його вартості.

Засвідчую, що це житло не може використовуватися в якості міні-готелю, який дійсно розташований неподалік від мого житла, проте яке мені або членам моєї сім'ї не належить.

5. За критерієм відсутності у мене прав на особисте (дошлюбне) майно дружини необхідно виділити наступне майно. При цьому необхідно врахувати, що я перебуваю у шлюбі з

До вступу у шлюб нею, набуто права на таке майно:
5.1. 248/1000 частин квартири (спільного заселення), розташованої за адресою: м. Одеса, які складають одна кімната та приміщення загального користування, загальною площею 24,65 кв.м., в (комунальній) квартирі спільного заселення. Це майно отримано у власність на підставі договору дарування частини квартири, укладеного зареєстровано у відповідному реєстрі тобто отримано дружиною у власність до шлюбу. Договір 12

Враховуючи, що зазначену частку у праві спільної власності на квартиру спільного заселення становить права на одну кімнату, житловою площею приблизно 13,0 кв.м., є безпідставними та надзвичайно завищеними висновки щодо вартості цього майна, визначені в розмірі 1 750 000 гривень.

5.2. Земельна ділянка, площею 1,77 га, розташована на території Усатівської сільської ради Біляївського району Одеської області, цільове призначення – для ведення особистого селянського господарства; ділянка не розташована в курортній зоні, а так само поблизу морського узбережжя, не призначена для рекреаційного використання. Договір 13

Це майно придбано та набуто у власність на підставі договору купівлі-продажу, укладеного зареєстровано у відповідному реєстрі Придбання здійснено за 132 750 гривень.

Це майно отримано дружиною у власність до шлюбу.

Моя дружина з 2005 до квітня 2011 року здійснювала підприємницьку діяльність, отримувала та декларувала великі за розміром доходи, зокрема у 2005 році дохід склав 487 393,0 гривні, у 2007 році – 224 977 гривень. Тобто, вона мала достатні грошові кошти для придбання зазначеного майна. Договір 14

Відповідно до положень сімейного та цивільного законодавства наведене майно не належить мені на праві власності, відноситься до майна, що належить особисто дружині, на його придбання не витрачалися мої особисті кошти, а так само спільні кошти подружжя.

Зі всією впевненістю також повідомляю, що ані я, ані моя дружина не набували прав на будь-які інші об'єкти нерухомості, зокрема, й у місті Харкові.

5.3. Квартира, розташована за адресою: м. Одеса, яку грудні 2016 року безоплатно набуто у власність (по 1/2 частці) моєю дружиною та моїм малолітнім сином, в порядку приватизації державного житлового фонду, оскільки ані дружина, ані син попередньо своїм законним

правом на отримання у власність займаного комунального житла — не користувалися: *Деяким 15*

Це майно набуто у власність дружиною та сином безкоштовно.

IV. Пояснення з приводу нібито наявних зв'язки Кандидата з одіозними політиками.

Я, Погрібний С.О., в 1998 році закінчив навчання в Одеській державній юридичній академії.

В цьому самому році вступив до аспірантури по кафедрі цивільного права Одеської державної юридичної академії, яку закінчив достроково.

Кандидатську дисертацію захистив у спеціалізованій вченій раді Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Починаючи з 1999 року, спочатку за сумісництвом, працював на кафедрі цивільного права Одеської національної юридичної академії, востаннє – на посаді доцента.

В 2003 році у зв'язку з призначенням на посаду судді – звільнився з посади Академії за власним бажанням. Надалі періодично та з перервами працював на кафедрі цивільного права, а надалі на кафедрі цивільного процесу за сумісництвом за окремими трудовими договорами.

З 30 червня 2016 року у вказаній Академії не працюю у зв'язку з переходом на роботу за сумісництвом до Одеського національного медичного університету, в якому створив кафедру медичного права та менеджменту.

З приводу творчих робіт у співавторстві з С.В.Ківаловим, то необхідно враховувати, що вказана особа тривалий час очолювала, був ректором Одеської національної юридичної академії, в якій існує традиції, що передмови до нових

видаються з обов'язковою передмовою ректора. Відповідно, у всіх виданнях передмови до них видано під авторством С.В.Ківалова.

З врахуванням викладеного, звертаю увагу, що особисто не маю спільних праць, створених безпосередньо та спільно з С.В.Ківаловим.

Додатково повідомляю, що нині, за сумісництвом та іншою формою відносин, не працюю в Одеській національній юридичній академії, не залежу у питаннях кар'єри та у науково-педагогічній діяльності від вказаного політика.

V. З приводу так званої «колекції» зброї.

За відомостями обліку у Дозвільній системі МВС України, усі одиниці мисливської зброї до 2011 року належали та були зареєстровані на ім'я мого батька який усе життя був пристрасним мисливцем. Саме йому належали усі одиниці зазначеної зброї.

Після смерті батька, зазначена мисливська зброя отримана мною в порядку спадкування.

Особисто я не жодного разу не брав участі у полюванні, не є фахівцем у сфері оцінювання зброї, тому не можу оцінити властивості цієї зброї та її вартість, втім, зі слів мого батька, відомо, що належна мені зброя не є колекційною, раритетною або коштовною.

Дійсна ринкова вартість цього майна мною офіційно не встановлювалася, проте не становить якоїсь значної цінності.

За своєю вартістю зазначене майно не відноситься до цінного майна, що підпадає під обов'язкове декларування.

VII. З приводу окремих судових рішень.

1. Стосовно справи щодо визнання права власності на об'єкти нерухомості (нежитлові будівлі та споруди комплексу фонтанів) на узбережжі моря поблизу одеського пляжу Ланжерон за позовом фізичних осіб- правонаступників (за договорами про відступлення права вимоги) ТОВ «Нерум». Договір 17

В оцінці зазначеного рішення необхідно враховувати наступні обставини:

А) предметом зазначеного спору не були права на узбережжя, будь-яку частину, а так само на берегозахисні споруди та земельна ділянка.

Б) земельна ділянка, на якій розташовані споруди, що стали предметом спору, була попередньо передана інвестору на підставі відповідного рішення Одеської міської ради та укладеного договору оренду землі.

В) суд, в межах повноважень наданих положеннями статті 376 ЦК України, визнав за фізичними особами право власності на зведені споруди підвалів, літнього бару, клумб та споруд фонтанів, що за своїм цільовим призначенням відповідали цільовому призначенню переданої земельної ділянки.

Г) судом встановлено наявність дійсного спору між фізичними особами – інвесторами проведеного будівництва та замовником Одеською міською радою, предметом якого був спір про права на зведені позивачами та на їх кошти споруд фонтану та обслуговуючих його споруд, втім, відповідач – Одеська міська рада – не оскаржила рішення суду, погодившись з обґрунтованістю вимог позивача щодо визнання прав власника на зведене інвестором.

Д) ухвалення рішення суду не призвело до будь-яких негативних наслідків – зокрема, ані до захоплення пляжу, ані до створення перешкод мешканцям у доступі до нього, й нині комплекс фонтанів разом з обслуговуючими його спорудами функціонує та є вільним для доступу усіх зацікавлених осіб.

2. Стосовно справи про нібито передачу ТОВ «Подих Природи» частини землі Київського зоопарку, на якій стояв недобудований павільйон для людиноподібних мавп, під будівництво дельфінарію.

У провадженні суду перебувала справа за адміністративним позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Подих природи» до Київського зоологічного парку загальнодержавного значення, директора Київського зоологічного парку про зобов'язання вчинити певні дії

За результатами розгляду зазначеної справи судом визнано протиправною бездіяльність директора Київського зоологічного парку загальнодержавного значення щодо відмови виконання рішення Київської міської ради № 732/8069 «Про перепрофілювання об'єкта «Будівництво павільйону людиноподібних мавп (горил, шимпанзе)» в океанаріум з подальшою добудовою» від 12 липня 2012 року шляхом укладення договору про спільну діяльність із Товариством з обмеженою відповідальністю «Подих природи» щодо перепрофілювання об'єкта «Будівництво павільйону людиноподібних мавп (горил, шимпанзе)» в океанаріум з подальшою добудовою та подальшим господарським використанням океанаріуму.

Підсудність: За правилом п. 1 ч. 1 ст. 18 КАС України місцевим загальним судам як адміністративним судам підсудні: адміністративні справи, у яких однією зі сторін є орган чи посадова особа місцевого самоврядування, посадова чи службова особа органу місцевого самоврядування, крім тих, які підсудні окружним адміністративним судам. Відповідно до ч. 2 ст. 19 Кодексу адміністративного судочинства України, адміністративні справи з приводу

оскарження правових актів індивідуальної дії, а також дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень, які прийняті (вчинені, допущені) стосовно ~~позивача~~ фізичної чи юридичної особи (їх об'єднань), вирішуються за ~~вибором~~ позивача адміністративним судом за зареєстрованим у встановленому ~~законом~~ порядку місцем проживання (перебування, знаходження) цієї особи-~~позивача~~, або адміністративним судом за місцезнаходженням відповідача, крім ~~випадків~~, передбачених цим Кодексом. Якщо така особа не має місця проживання (перебування, знаходження) в Україні, тоді справу вирішує адміністративний суд за місцезнаходженням відповідача. Таким чином, справа за цим позовом підсудна місцевому суду як адміністративному суду за вибором ~~позивача~~ за його місцезнаходженням, тобто Приморському районному суду м. Одеси.

Преюдиційний характер інших судових рішень.

Рішення Київської міської ради № 732/8069 «Про перепрофілювання об'єкта «Будівництво павільйону людиноподібних мавп (горил, шимпанзе)» в океанаріум з подальшою добудовою» від 12 червня 2012 року є обов'язковим для виконання Комунальним підприємством «Київський зоологічний парк загальнодержавного значення». При цьому, згідно з відповіддю виконавчого органу Київської міської державної адміністрації від 27.06.2013 року № 006-1478 рішення Київської міської ради № 732/8069 станом на 27 червня 2013 року не скасовувалось. Відповідно до постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 12 червня 2013 року, справа № 826/1439/13-а, постанову Окружного адміністративного суду м. Києва про визнання протиправним та скасування рішення Київської міської ради від 12 липня 2012 року № 732/8069 «Про перепрофілювання об'єкта «Будівництво павільйону людиноподібних мавп (горил, шимпанзе)» в океанаріум з подальшою добудовою» – скасовано, у задоволенні адміністративного позову заступника прокурора міста Києва – відмовлено.

Таким чином, оскільки вказане рішення Київської міської ради нині є не скасованим та є чинним, у зв'язку з чим підлягає обов'язковому виконанню, з огляду на що відмова відповідачі вжити усіх передбачених законом адміністративно-владних заходів є протиправною, оскільки унеможливорює виконання вказаного рішення Київської міської ради.

Постанова Київського апеляційного адміністративного суду від 12 червня 2013 року, справа № 826/1439/13-а, в касаційному порядку скасована не була, мала та має преюдиційне значення для розгляду цієї справи, а висновки, яких суд дійшов під час її розгляду, мали обов'язків для цієї справи характер.

Суд розглянув справу з повідомленням усіх сторін й інших учасників розгляду справи.

Постанова суду від 27 червня 2013 року направлена усім учасникам розгляду справи, оскаржена жодною зі сторін або прокурором не була, набрала законної сили.

Договір 18

3. Стосовно справи за позовом до Закритого акціонерного товариства «Одесакондитер» про поновлення на посаді, усунення перешкод у виконанні посадових обов'язків, зокрема допущених порушень правил підсудності.

З висновків, яких дійшов суд під час розгляду зазначеної справи:

Обґрунтування визначення виду судочинства, в порядку якого здійснюється розгляд цей спір.

Відповідно до ч. 4 постанови Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами корпоративних спорів» від 24.10.2008 року, спори, пов'язані з оскарженням членами виконавчих органів товариства, а також членами наглядової ради товариства, які уклали з товариствами трудові договори, рішень відповідних органів товариства про звільнення (усунення, відсторонення, відкликання) їх з посади, розглядаються в порядку цивільного судочинства як трудові спори. У цьому випадку позивачка звернулася до суду за захистом своїх трудових прав саме як найманого працівника, а не акціонера (учасника) господарського товариства. Способом захисту порушених або оспорюваних прав у таких категоріях спорів є звернення з позовом про поновлення на посаді, зобов'язання усунути перешкоди у виконанні посадових обов'язків тощо.

Суд не приймає до уваги інші пояснення позивачки та її представника й заперечення проти позову представників відповідача, які не пов'язані з розглядом трудового спору, а лише виходить з оцінки законності та обґрунтованості звільнення позивачки із займаної посади. Суд виходить з того, що розгляд трудового спору відноситься, згідно ст. 15 ЦПК України, до виключної компетенції цього суду, не може бути вирішений іншим судом у порядку іншого, нецивільного провадження.

Посилання представника відповідача на необхідність розгляду справи у порядку господарського судочинства є надуманими, оскільки, окрім встановлених доводів, позивачка, яка звертається за захистом свого трудового права, позбавлена права звернутися за його захистом до господарського суду за правилами ст. ст. 1, 2, 12 ГПК України.

Таким чином, під час розгляду зазначеної справи судом вирішувався спір в межах трудових відносин між сторонами, відповідно, судом розглянуто спір, який за усіма ознаками є цивільним за правилами цивільного судочинства; за результатами розгляду справи суд поновив на роботі в Закритому акціонерному товаристві «Одесакондитер» на посаді голови правління, зобов'язавши Закрите акціонерне товариство «Одесакондитер» усунути будь-які перешкоди у виконанні нею своїх посадових обов'язків.

Інших рішень та висновків – за межами визначеної юрисдикції – суд не робив, давши оцінку виключно трудовим правовідносинам, що існували між сторонами.

Дяченко ІС

VIII. Пояснення з приводу оцінки недопуску представника засобу масової інформації для відеофіксації судового процесу.

До канцелярії суду 06.08.2014 року журналістом газети «Верховенство права» подано заяву про надання дозволу на проведення аудіо-відео-фіксації судового засідання по цивільній справі № 2-1249/11 за ~~називом~~ до про визнання недійсним шлюбного контракту та ~~варті~~ спільного майна.

Під час вирішення зазначеного процесуального питання суд застосував ~~чине~~ на той момент законодавство, Так, відповідно до чинного правила п. 8 ст. 6 Цивільного процесуального кодексу України *учасники цивільного процесу та інші особи*, присутні на відкритому судовому засіданні, *мали право* робити письмові записи, а також *використовувати портативні аудіотехнічні пристрої*. Проведення в залі судового засідання *фото- і кінозйомки, відео-, звукозапису із застосуванням стаціонарної апаратури*, а також транслявання судового засідання по радіо і телебаченню *допускаються на підставі ухвали суду за наявності згоди на це осіб, які беруть участь у справі*. Таким чином законом передбачено дозвіл на застосування *лише портативних аудіопристроїв*, коли для використання фото- і відеотехніки потрібна згода учасників процесу.

В судовому засіданні 06.08.2014 року по згаданій цивільній справі розглянуто клопотання журналіста про надання дозволу на проведення відеозйомки, однак відповідачами не надано згоди щодо здійснення відеозапису судового засідання. Враховуючи думку сторін по справі, згідно з ч. 8 ст. 6, ст. ст. 209, 210 Цивільного процесуального кодексу України суд на ~~підставі~~ ухвалив заборонити проводити відеозйомку та видалити із залу судового засідання відеоапаратуру.

Суд зобов'язаний був врахувати, що розглядуваний спір стосувався особистого життя сторін та померлої на час розгляду справи особи, з огляду на ~~що~~ не мав права не зважати на думку усіх відповідачів, їх представників щодо ~~визначення~~ згоди на відеозйомку.

Суд роз'яснив журналісту, що судом дотримано принцип гласності та відкритості судового розгляду, передбаченого ст. 6 Цивільного процесуального кодексу України, ст. 11 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», ~~права~~ на інформацію згідно ст. 34 Конституції України та надано можливість журналісту газети бути присутнім під час судового засідання.

Таким чином висновок з цього питання ґрунтується на недостовірній логічній посиленні, що нібито сторони не заперечували проти відео зйомки, що не відповідає дійсності.

На доведення цього надаю копію журналу судового засідання, що відбулося 06.08.2014 року у цій справі, а також звукозапис цього засідання за ~~вказаною~~ датою, а також ухвалу про визнання у цій справі мирової угоди та відповідь журналісту.

Додаток 20.

Висновки та пропозиції.

Наведені обставини свідчать про те, що мною як суддею не набулося ~~жодного~~ майна, а також не вчинювалися жодні витрати, які б не відповідали ~~заявленим~~ та задекларованим доходам (заробітку).

З огляду на таке, вважаю, що висновки ГРД щодо наявності ~~обґрунтованих~~ підстав для висновку про невідповідність способу життя ~~Кандидата~~ задекларованим доходам – є безпідставними та помилковими, в ~~силу~~ чого, переконаний та висловлюю сподівання, підлягають перегляду та скасуванню.

В поданих мною деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій ~~держави~~ або місцевого самоврядування за 2016 рік та попередні роки, мною ~~задеклароване~~ майно, що набуто мною правомірно, обґрунтовано моїх офіційно ~~отриманими~~ та законними доходами, належить мені на праві власності ~~відповідно~~ до наявних оригіналів документів.

Пов'язаність з названими політиками є надуманою та жодним чином не ~~доведеною~~. Таку пов'язаність я зі своєї сторони заперечую.

Згадані судові рішення ухвалювалися мною зважено, обґрунтовано та ~~законно~~, без порушень норм матеріального та процесуального права.

Враховуючи наведені обставини, прошу :

- Громадську раду доброчесності невідкладно переглянути свій висновок щодо невідповідності кандидата на посаду судді Верховного Суду Сергія Олексійовича Погрібного критеріям доброчесності та професійної етики, скасувавши його.

Прощу Вас повідомити про результати розгляду цього звернення.

- Вищу кваліфікаційну комісію суддів України врахувати викладені обставини під час прийняття рішення та оцінки обставин щодо встановлення відповідності мене – кандидата на посаду судді Верховного Суду Сергія Олексійовича Погрібного – критеріям доброчесності та професійної етики.

Додаток: за текстом копії документів – для ВККСУ – 122 на аркушах.

*учас. СД з
заявленою інформацією*

24 квітня 2017 року